№ 90 (422). Rok III. Warszawa, 22 kwietnia 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **25 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 90-go.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Rozporządzenie.

Na zasadzie art. 8 Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dnia 12-XI 19 r. (Dz. Ust. Nr. 90 19 r. poz. 489) i art. I Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 23 lutego 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 20 poz. 106), zarządzam co następuje.

Wszystkie wywieszone w Warszawie na widok publiczny zegary winny **wskazywać ściśle** czas wschodnio-europejski według południka leżącego o 30° na wschód od Greenwich, który to czas obowiązuje w Państwie jako urzędowy.

Wyżej wymienione zegary winny być regulowane według zegara obserwatorjum astronomicznego (Al. Ujazdowskie, ogród Botaniczny), który wskazuje dokładną godzinę.

Wszystkie wywieszone na widok publiczny zegary, popsute lub wskazujące czas niedokładny winny być usunięte. Osoby winne nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia będą pociągane do odpowiedzialności karnej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go maja r. b.

(—) *M. Borzęcki.*
Komisarz Rządu
na m. st. Warszawę.

USTAWA

z dnia 17 lutego 1922 r.

o państwowej służbie cywilnej.

(Ciąg dalszy)

Art. 79. Przy karze odliczenia lat służby nie zalicza się do czasu służby czynnej (wysługi lat) okresu tej kary, wskazanego w orzeczeniu. Okres trwania tej kary odlicza się od czasu służby czynnej (wysługi lat) niezależnie od okresów, potrącanych z czasu służby czynnej (wysługi lat) z innych powodów, określonych postanowieniami ustawy niniejszej lub ustaw specjalnych.

Art. 80. Obniżenie stopnia służbowego może nastąpić tylko w obrębie tej samej kategorji stanowisk służbowych i tego samego działu zarządu państwowego.

Art. 81. Przy karach dyscyplinarnych nagany i odliczenia lat służby urzędnik nie może awansować: przy karze nagany — przez rok jeden, przy karze odliczenia lat — przez czas trwania tej kary.

Art. 82. Wydalenie urzędnika ze służby pociąga za sobą utratę wszystkich praw, z piastowaniem urzędu związanych, a w tej liczbie prawa do emerytury.

Art. 83. Członkom rodziny wydalonego można w razie okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie, przyznać w orzeczeniu odpowiedni stały zasiłek na utrzymanie, który jednak nie może przewyższać normalnego ich zaopatrzenia wdowiego lub sierocego.

Zasiłek taki przyznać można albo już z chwilą wstrzymania wypłaty uposażenia urzędnika wydalonego, albo od chwili jego śmierci.

Do powyższego zasiłku mają zastosowanie postanowienia ustawy emerytalnej o utracie prawa do zaopatrzenia wdowiego lub sierocego.

Art. 84. Urzędnicy w stanie nieczynnym podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej z powodu:

1) występku służbowego, którego dopuścili się w czasie czynnej służby,
2) popełnienia w czasie trwania stanu nieczynnego takich naruszeń obowiązków, które noszą cechy występku służbowego.

Art. 85. Na urzędników, pozostających w stanie nieczynnym, nakłada się następujące kary dyscyplinarne:

1) naganę,
2) stałe lub czasowe zmniejszenie uposażenia w stanie nieczynnym najwyżej o 25%.
3) w razie okoliczności, szczególnie obciążających, utratę wszelkich praw, wypływających z jego stosunku do Państwa, w tej liczbie uposażenia i zaopatrzenia dla członków rodziny, z możnością zastosowania analogicznego postanowień art. 83 ustawy.

Art. 86. Urzędnika w stanie nieczynnym, na którego nałożono karę dyscyplinarną stałego zmniejszenia uposażenia w stanie nieczynnym, nie można powołać z powrotem do służby czynnej.

O ile powyższą karę dyscyplinarną orzeczono tylko na pewien oznaczony czas, urzędnik w stanie nieczynnym lub na emeryturze może być powołany z powrotem do czynnej służby dopiero po zupełnem odcierpieniu kary dyscyplinarnej.

Art. 87. Ściganie występków i wykroczeń służbowych nie podlega przedawnieniu.

Art. 88. Organizację władz dyscyplinarnych i postępowanie dyscyplinarne normuje osobna ustawa.

TYTUŁ TRZECI.

O państwowych funkcjonarjuszach niższych.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 89. Postanowienia art. 4 do 9 i art. 65 stosuje się analogicznie do funkcjonarjuszów niższych.

Art. 90. Każdy ubiegający się o posadę funkcjonarjusza niższego powinien umieć czytać i pisać po polsku.

Specjalne wymagania od kandydatów na poszczególne posady funkcjonarjuszów niższych w obrębie poszczególnych władz i urzędów ustala właściwa władza naczelna.

Art. 91. Postanowienia o objęciu służby i początku czasu służby, o przysiędze i przyrzeczeniu służbowem, jakoteż o wykazie stanu służby, zawarte w art. 13 do 16 włącznie niniejszej ustawy, należy stosować analogicznie do funkcjonarjuszów niższych.

Art. 92. Zaliczenia poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorji funkcjonarjuszów niższych, zarówno jak ustalenia ich tytułów dokona Rada Ministrów, o ile chodzi o funkcjonarjuszów o jednakowych kwalifikacjach i wykonywujących jednakowe funkcje służbowe przy wszystkich lub większości władz i urzędów państwowych, a właściwa władza naczelna, o ile chodzi o funkcjonarjuszów o specjalnych kwalifikacjach, zajętych tylko w pewnym dziale zarządu państwowego.

Art. 93. Starszeństwo służbowe funkcjonarjuszów niższych oznacza się według czasu trwania służby państwowej cywilnej i wojskowej, a w braku takiej według czasu innej służby publicznej lub pracy zawodowej, zaliczonego do lat wysługi emerytalnej; a w razie równości lat zaliczonych do wysługi emerytalnej, rozstrzyga starszeństwo wieku. O ile jednak dla pewnych kategorji funkcjonarjuszów niższych zostanie wprowadzony stosunek podwładności jednych drugim, należy przy ustalaniu starszeństwa służbowego stosować analogicznie postanowienia art. 18.

Art. 94. Przepisy o prowadzeniu spisów, zawarte w art. 19, stosować należy analogicznie do funkcjonarjuszów niższych.

Rozdział II.

Obowiązki.

Art. 95. Funkcjonarjusz niższy obowiązany jest wiernie służyć Rzeczypospolitej, przestrzegać ściśle przepisów obowiązujących, wypełniać obowiązki swoje gorliwie, sumiennie i bezstronnie oraz dbać według najlepszej woli i wiedzy o dobro sprawy publicznej i spełniać wszystko, co temu dobru służy, a unikać wszystkiego, coby mu mogło szkodzić.

Art. 96. Powinności służbowe funkcjonarjusza niższego określać będzie regulamin lub instrukcja, wydana przez władze przełożone, a dopóki przepisów takich nie wprowadzono—wskazówki, wydane na piśmie przez przełożonego tej władzy lub urzędu, przy którym funkcjonarjusz pełni służbę.

O ile zakres powinności służbowych funkcjonarjusza niższego nie zostanie ograniczony wyraźnie do pewnych oznaczonych świadczeń służbowych, będzie on obowiązany obsługiwać urząd, przy którym pełni służbę.

Art. 97. W czasie pełnienia służby funkcjonarjusz niższy obowiązany jest zajmować się wyłącznie wykonywaniem poruczonych sobie czynności.

W razie konieczne potrzeby służbowej funkcjonarjusz niższy obowiązany jest czasowo pełnić służbę także poza wyyznaczonemi mu godzinami urzędowemi, zarówno jak spełniać czasowo inne powinności służbowe, aniżeli te, które należą do zwykłego zakresu jego działania.

Art. 98. Funkcjonarjusz niższy ma obowiązek wykonywać wszelkie zlecenia służbowe przełożonego władzy lub urzędu, zajętych w nich urzędników i wogóle tych funkcjonarjuszów, do których pozostaje w stosunku podwładności.

Art. 99. Funkcjonarjusz niższy obowiązany jest zachować najściślejszą tajemnicę co do wszystkich spraw służbowych bez względu na to, w jaki sposób powziął o nich wiadomość, wobec każdego, komu nie jest obowiązany donosić o sprawach takich służbowo, o ile jego służbowa lub bezpośrednio wyższa władza w poszczególnym wypadku nie zwolni go od tego obowiązku.

Niewolno funkcjonarjuszowi niższemu wywiadywać się potajemnie o sprawach służbowych lub umożliwiać to osobom trzecim.

Art. 100. Funkcjonarjusz niższy obowiązany jest:

1) zachowywać się zawsze zgodnie z wymaganiami karności służbowej i unikać wszystkiego, co mogłoby obniżyć poszanowanie, którego wymaga jego stanowisko.

2) przestrzegać postanowień art. 25 ustępu 2, 5 i 6,

3) zachowywać się wobec swego przełożonego. urzędników i funkcjonarjuszów niższych, do których pozostaje w stosunku podwładności, z uszanowaniem w stosunku zaś do funkcjonarjuszów, zajmujących równorzędne z nim lub podrzędne mu stanowiska, być zawszę uprzejmym.

W stosunkach urzędowych z interesantami funkcjonarjusz niższy powinien być zawsze uprzejmym.

Art, 101. Postanowienie art. 27 stosuje się analogicznie do funkcjonarjusza niższego z następującemi zmianami:

1) czas służby funkcjonarjusza niższego należy ustalić w ten sposób, aby w zasadzie nie przenosił ośmiu godzin dziennie,

2) w razie konieczności pełnienia służby w niedzielę przez czas przepisany normalnie w dniu powszednim, należy funkcjonarjusza zwolnić w tygodniu następującym po tej niedzieli, na jeden dzień od służby, lub przyznać mu stosowne wynagrodzenie, którego wysokość ustalą przepisy o należnościach szczególnych.

Art. 102. Postanowienia art. 28, 29 i 32 stosuje się analogicznie do funkcjonarjuszów niższych.

Art. 103. Funkcjonarjuszowi niższemu niewolno żądać za spełnienie czynności służbowych, albo wywoływać ofiarowywanie jakichkolwiek korzyści lub darów, jak również przez wyzyskiwanie swego stanowiska urzędowego przysparzać lub starać się o przysporzenie sobie, albo innym osobom jakichkolwiek korzyści.

(D. c. n.)

DZIAŁ POLICYJNY.

Uzupełnienie programu „Gazety Policji Państwowej".

Z polecenia p. Ministra Spraw Wewnętrznych „Gazeta Policji Państwowej" z dnia 15 b. m. równolegle z dotychczasowym zakresem instrukcyjno - policyjnego czasopisma włączyła do swego programu zadania organu administracyjno - politycznej władzy państwowej. W ten sposób przemianowana „Gazeta Policji Pońsiwowej" na „Gazetę Administracji i Policji Państwowej", nie zmieniając swojej wytycznej jako gazeta korpusu policyjnego, staje się wspólnym czasopismem obu wymienionych czynników władzy państwowej, zmierzającym do najściślejszego ich sharmonizowania poprzez gruntowne rozważanie spraw i obowiązków wzajemnych zadań i zakresu działania.

Podając powyższe do wiadomości (Rozkaz Komendy Głównej № 157), Komenda Główna P. P. wyraża nadzieję, że podwładne organa Policji Państwowej zrozumieją właściwie doniosłość tej reformy i poprą najusilniej dążenia władzy przełożonej dodania im możności wzajemnego porozumienia, a przez to ugruntowania w łonie samych organów państwowych niezbędnej praworządności.

W związku z powyższym polecam Kierownikom Urzędów podwładnych KomendzieOkręgowej dołożyćwszelkich starań do najszerszego rozpowszechnienia „Gazety Administracji i Policji Państwowej" wśród podwładnych im funkcjonarjuszy. Kierownikom Inspektoratów polecam podczas inspekcji sprawdzać czy gazeta powyższa jest czytaną i w ten sposób utrwalać jej wpływ wychowawczy. Odnośne uwagi należy notować w protokułach inspekcyjnych.

Dochodzenia policji w zakładach państwowych.

Zgodnie z p. V Rozkazu Komendy Głównej P. P. № 157 Komendant P. P. zarządza co następuje:

1) wszelkie zbieranie informacji, badanie, kontrola, dochodzenia i śledztwa, przeprowadzane przez policję na mocy specjalnych ustaw w zakładach państwowych, prowadzonych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu na zasadach prywatnych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, winny być dokonywane w ten sposób, aby nie odbijały się ujemnie na normalnym biegu zakładów, oraz, co z tym związane, z zachowaniem ogledności, taktu i poszanowania osób znajdujących się w tych zakładach, a w szczególności na naczelnych stanowiskach;

2) w wypadkach wyżej wskazanych władze policyjne przed rozpoczęciem swych czynności w przedsiębiorstwach państwowych winny porozumieć się z Ministerstwem Przemysłu i Handlu tak co do terminu jak i sposobu przeprowadzania dochodzeń;

3) w sprawach niecierpiących zwłoki lub nadzwyczajnej wagi, władze policyjne mogą rozpocząć dochodzenie lub śledztwo bez uprzedniego porozumienia się z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, jednak z równoczesnem zawiadomieniem tego Ministerstwa (R. Dz. № 89).

KRONIKA.

150-ta ROCZNICA USTANOWIENIA KOMISJI EDUKACYJNEJ.

Zbliża się 150-ta rocznica wiekopomnej chwili dziejowej ustanowienia Komisji Edukacyjnej Narodowej w d. 14 października 1773 r., z którą prawie równocześnie przypada rocznica zgonu Stanisława Konarskiego. W poczuciu jedności duchowej z twórcami reformy przed półtora wiekiem należy uczcić wielką rocznicę godnem wspomnieniem i czynem, jako święto narodu i święto szkoły polskiej, jako święto nauki i oświaty, wyrosłej z pnia kultury ojczystej.

Utworzony w tym celu komitet uczcić pragnie rocznicę tę nietylko uroczystem obchodami, lecz przedewszystkiem usiłowaniem uświadomienia społeczeństwa o wielkiem znaczeniu prac poprzedników naszych, którzy torowali drogę wychowaniu, zgodnemu z duchem czasu i potrzebami Ojczyzny. Za pomocą szeregu wydawnictw historycznych, pedagogicznych, naukowych i popularno-naukowych, za pomocę monografji, życiorysów, przedruków, dzieł dawnych z czasów Komisji, przez wydanie dzieł, ilustrujących dzieje wychowania, a zwłaszcza niepożyte wpływy prac Komisji, sięgające po przez lat 150 niemal do chwili obecnej, Komitet pragnie utrwalić pamięć Komisji w umysłach dzisiejszego pokolenia, przykładem jej trudów zagrzać do czynu dzisiejszych pracowników w dziedzinie wychowania i oświaty, pogłębić w społeczeństwie należyte zrozumienie wielkich zagadnień wychowawczych w odrodzonej Polsce, upamiętnić wreszcie Komisję przez powołanie do życia trwałe fundacji naukowej lub wychowawczej, związanej z imionami najwybitniejszych działaczy ówczesnej epoki.

Na czele komitetu obchodu stoją: prof. Br. Dembiński, prezes; prof, S. Dickstein, przewodniczący Komitetu ściślejszego, i prof. A. A. Kryński—wiceprezesi, dr. K. Konarski, sekretarz generalny.

Wykaz linji autobusowych.

1i* Plac Zamkowy, Most, Zygmuntowska, ul. 11 Listopada, Białołęcka, N.-Bródno.
Pierwszy wóz z pl. Zamkowego, odchodzi o godz. 7.00 r.; z N.-Bródna o godz. 7.36 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.45 wiecz. z Nowego-Bródna o godzinie 10.21 wieczorem.
Jazda trwa 32 min.

2.* Pl. Zamkowy, Podwale, Ś-to Jerska, Nalewki, Pokorna, szosa Marymoncka, Marymont.
Pierwszy wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 6.40 rano — z Marymontu o godzinie 7.10 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.45 wiecz.; — z Marymontu o godz. 9.41 wiecz.
Jazda trwa 35 min.

3.* Plac Zamkowy, Most, Zygmuntowska, Florjańska, Szeroka, Targowa, Grochowska, stacja Grochów.
Pierwszy wóz z placu Zamkowego odchodzi o godzinie 7.00 r. — z Grochowa o godzinie 7.35 rano
Ostatni wóz z placu Zamkowego odchodzi o godz. 9.22 wiecz. — z Grochowa o godz. 9.57 wiecz.

4.* Dw. Główny, Marszałkowska, Piękna, Górna, Czerniakowska (do Wójtówki).
Pierwszy wóz z Dw. Głównego odchodzi o godz. 7.00 r. — z Czerniakowa o godzinie 7.35 rano
Ostatni wóz z Dw. Głównego odchodzi o godz. 9.45 wiecz. — z Czerniakowa o godz. 10.20 wiecz.
Jazda trwa 32 minuty.

P. Dobra, Solec, Ludna, Książęca, Nowy-Świat, Al. Jerozolimskie, Marszałowska, Bagno, Graniczna, Żel. Brama, pl. Bankowy, pl. Teatralny, Bielańska, Nalewki, Franciszkańska, pl. Krasińskich, Miodowa, pl. Zamkowy, Zjazd—i odwrotnie.
Pierwszy wagon w obydw. kierunkach z eksp. ze Zjazdu przy łaźni odch. 7.00
Ostatni wagon w obydwóch kierunkach z eksp. ze Zjazdu przy łaźni odch. 10,25
jazda trwa 46 minut.

Zastrzeżenie. Wykazane godziny mogą z powodów nieprzewidzianych uledz zmianom.

Uwaga. Linje wprowadzone w ostatniem trzechleciu, oznaczono gwiazdkami.

Redaktor J. Piswiński

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38-40, tel. 89-80.